

Visky Sándor Béla aranygyűrűs teológiai doktor

A 2022. augusztus 23-án a Magyarországi Református Egyház Doktorok Kollégiuma Aranygyűrűs Teológiai Doktor címmel tüntette ki Visky Sándor Bélát, a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet professzorát a református teológiai tudomány művelése terén végzett kimagasló munkássága elismeréseként. Az ünnepi ülés keretében Hodossy-Takács Előd, a Doktorok Kollégiumának főtájkára méltatta Visky Sándor Béla tevékenységét. Az alábbiakban teljes terjedelmében közöljük a laudációt.

Teológiai intézetiünk tanárának gratulálunk az odaitélt kitiüntetésért!

Balogh Csaba

Visky Sándor Béla laudációja

Visky Sándor Béla professzor a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben oktat rendszeres teológiát. 1961-ben született a Szatmár megyei Aranyosmeggyesen. Nagy múltú, többgenerációs lelkészcsaládban nevelkedett. Szatmárnémetiben érettségizett, majd a kolozsvári protestáns teológián szerzett lelkészi képesítést 1985-ben. Ezt követően szórványmissziós lelképásztor volt, és ebben a minőségben folytatott tevékenységét az egyházi körökön kívül. A Securitate is megfigyelésre érdemesnek tartotta. Erről egy mintegy 300 oldalas megfigyelési dosszié tanúskodik. A bákói központtal működő szórvány után a Marosi Református Egyházmegyéhez tartozó Galambodon szolgált egy évtizeden át. Gyülekezeti szolgálata mellett további tanulmányokat folytatott Genfben.

1996-tól a kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem Tanárképző és Zene-művészeti Karán tanított rendszeres teológiát. Doktori fokozatot Budapesten, a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán szerzett 2004-ben dr. Szűcs Ferenc irányításával. Ezt követően néhány hónapig Angliában tanult, majd 2010 őszétől a Kolozsvári Babeş–Bolyai Tudományegyetem Történelem és Filozófia Karának lett doktorandusza, és 2013-ban doktori címet szerzett filozófiából is; ugyanettől az évtől tanít rendszeres teológiát a kolozsvári teológiai intézetben. Közben Párizsban is tanult és kutatott. 2017-ben habilitált a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen, és legújabban (2021) Radical Orthodoxy témában folytatott kutatásokat Skóciában.

Visky Sándor Béla számos konferencián vett részt és tartott előadást Európában és a tengerentúlon. Kutatási területe szerteágazó, foglalkozott a teodícea-

problémával, reformátori teológiával, a 20. század teológiatörténetével, a keresztyénség és a világvallások kapcsolatrendszerével, illetve a természettudomány és a hit kapcsolataival a kreáció és evolúció problémakörében. Több rangos tudományos társaság tagja. Számos könyv és szaktanulmány szerzője, szerkesztője és fordítója, valamint publicisztikák és igehirdetések szerzője. A Magyar Tudományos Művek Tára összesen 105 publikációját tartja nyilván.

Visky Sándor Béla szakmai munkássága magával ragadó; a szűkebb filozófus- és teológusközösség határán túlról is bőven kapott

elismerő szavakat. Filozófus ő? Lehet. Ezt a jelzőt én semmiképp nem vitatom el kollégámtól, akit bátorokod barátomnak is tekinteni. De mielőtt ezt kimondom, beszéljen ő maga, aki így ír egy helyen: „Meg kell-e különböztetni a tudomány és hit területeit? Igen! Ha vallásfilozófiai konklúzióként azt állítom, hogy a logikai-tapasztalati-fizikai világ valamely jelensége Istenre utal – tehát mintegy ideologikus következtetést vonok le azokból –, akkor, kérdezzük, miért nincs joga ugyanerre a tudósnak, hogy tudniillik materialistaként vak órásmesterről, véletlenről, céltalan, személytelen áramlásról beszéljen? Joga van erre, de nem azért, mert egzakt tudománya erre kényszeríti. Richard Dawkins sem biológiai ismeretei determinálják determinista látásmódjára, még ha furcsamód így is gondolja: »A DNS semmit sem tud és semmit sem gondol. Egyszerűen csak van. Mi pedig úgy táncolunk, ahogyan ő fütyül.» Mint ahogyan arra sem, hogy a kozmoszban káoszt lásson (ha biológiailag mégoly önző is az a fránya gén): »A minket körülfogó világmindenség pontosan úgy viselkedik, amire akkor számíthatnánk, ha semmiféle tervszerűséget, célt, gonoszat és jót nem hordozna a mélyén, csupán vak, könyörtelen közömbösséget.« Hit ez, félelmetesen kifordított hit, miszerint a létezés végső alapja a »vak, könyörtelen közömbösség«. Homlokegyenest ellentéte ez annak a keresztyén reménységnek, hogy ez a végső alap maga »a látó, az irgalmasan együttérző és együttszenvető«; az Isten, aki szeretet (1Jn 4,16).”

És most ismét kérdezem ezen idézett fényében: filozófus-e ő? Lehet. Azt viszont biztosan tudom, hogy teológus. Teológus, a szó legnemesebb értelmében, aki munkásságával Jézus Krisztus egyházát szolgálja.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

Dr. Hodossy-Takács Előd